

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า
๕ ธันวาคม ๒๕๕๕

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ๕ ธันวาคม ๒๕๕๕

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ และคณะวิทยากรของมูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา ได้รับเชิญจากชมรมพุทธศาสน์ วังพญาไท และวิทยาลัยการพยาบาลกองทัพบก ไปสนทนาธรรมเนื่องในโอกาสวันพ่อแห่งชาติ ที่ห้องประชุมชั้น ๑๐ อาคารเฉลิมพระเกียรติฯ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. มีความธรรมะที่จะขออนุญาตนำมาฝากทุกท่านเพื่อพิจารณาดังนี้ครับ

อารัมภบท

(เรียบเรียงโดย อาจารย์ธนิส ชื่นสกุล)

ธัมมะ เป็นสิ่งที่ละเอียดมาก เรานำมาสนทนากัน ก็เพียงรู้เรื่อง เป็นการสะสมความรู้ เพราะยังไม่เคยรู้ เพื่อละความไม่รู้เท่านั้น ความรู้ที่กล่าวถึงนี้ เป็นความรู้ในเรื่อง สภาพธรรม ที่มีจริง ของผู้ที่รู้แล้ว เป็นพระอริยะ ปรมัตถธรรมซึ่งมีลักษณะเฉพาะอย่างๆ จะค่อยๆ คล้อยตาม อย่าเพียงจำเรื่อง จำชื่อ สภาพธรรมมีจริง พิสูจน์ให้เราเข้าใจได้ ต้องเข้าใจจริงๆ ว่า ขณะนี้ เป็นธัมมะ ส่วนเรื่องราว หรือจำนวน ที่เป็นปรมัตถธรรม เมื่อเข้าใจมั่นคง ก็จะจำเอง เรายังไม่มีปัญญาพอ ที่จะรู้สภาพธรรมได้ทันทีที่ได้ยิน ฉะนั้น เมื่อได้ยินอะไร ต้องเข้าใจ

พลตรีหญิงเรณู :

ท่านอาจารย์สุจินต์คะ พระราชดำรัส ณ สีหบัญชร
พระที่นั่งอนันตสมาคม เมื่อเช้านี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตรัสถึงคุณธรรมที่ทำให้ประเทศชาติ
รอดปลอดภัยไม่ว่าอยู่ในสถานการณ์ใด คุณธรรม
ข้อนี้ คือ เมตตา ความปรารถนาดีต่อกัน ขอความ
กรุณาท่านอาจารย์ได้ขยายความคำว่า เมตตา ด้วย
กราบขอบพระคุณค่ะ

ท่านอาจารย์ : ค่ะ ภาษาไทย รู้จักคำว่า เมตตา แล้วก็คำว่า มิตร ซึ่งความจริง ก็เป็นคำเดียวกัน ถูกต้องมั๊ยคะ คุณคำปิ่น คุณคำปิ่น ท่านเป็นผู้ที่รู้ภาษาบาลี เพราะฉะนั้น ก็สามารถยืนยันได้ว่า ภาษาไทยเรา ก็ใช้คำที่มาจากภาษาบาลี "เมตตา - มิตตะ" แต่ว่าไม่ได้เข้าใจจริงๆ ในคำที่ใช้ เป็นอย่างนี้ส่วนมากในภาษาไทย

...เพราะฉะนั้น บางที เราใช้คำว่า "เพื่อน" แต่เพื่อน...คือใคร? "มิตร" เป็น "เพื่อน" ที่พร้อมที่จะเกื้อกูล ช่วยเหลือทุกขณะ แต่การช่วยเหลือนี้ ก็มีทั้งในทางที่ เพียงความสะดวกสบาย การปวยไ้ หรือธุรกิจการงาน แต่ "เพื่อนจริงๆ" ก็คือว่า "เพื่อน" ที่มีความหวังดี ที่จะให้บุคคลนั้น "เป็นคนดี"...

...ไม่ว่าจะเป็นในบ้าน นอกบ้าน หรือว่าประเทศชาติ หรือว่า โลก ที่จะสงบได้ ก็เพราะคุณความดี ไม่ใช่เพราะความไม่ดี...

...ด้วยเหตุนี้ ถ้าทุกคน สามารถที่จะ เห็นใจ แล้วก็พร้อมที่จะช่วยเหลือคนอื่นให้เป็น "คนดี" ไม่ใช่เพียง ชั่วคราว ให้พ้นทุกข์ยาก หรือให้พ้นความเจ็บไข้ได้ป่วยเท่านั้น ไม่พอเลย เพราะว่า พ้นความทุกข์ยาก ความเจ็บไข้แล้ว เป็นคนดีหรือเปล่า? ถ้ายังเป็นคนไม่ดี ก็ยังคงไม่สามารถที่จะ มีความสงบร่มเย็นได้...

...เพราะฉะนั้น ความเป็นเพื่อน หรือ ความหวังดี ต่อ
บุคคลอื่น ถ้าไม่ประกอบด้วยปัญญา ที่เข้าใจความจริง
ความเมตตา นั้น ก็ไม่เป็นบารมี ที่จะทำให้แต่ละบุคคล
เป็นคนที่ดีได้ "แต่ละหนึ่ง" ถ้าเป็นคนดี ทุกอย่าง ไม่มี
ปัญหาแล้วก็เดือดร้อนเลย แต่ถ้า "แต่ละหนึ่ง" ไม่ได้เป็น
คนดี แต่หวังที่จะให้ "คนอื่น" เป็น โดยตนเองไม่เป็น ก็ไม่
สำเร็จ...

... จริงๆแล้ว ความเป็นมิตร ความเป็นเพื่อน ก็เป็นหนึ่งใน
ในบารมี ๑๐ ของการที่จะให้ดับกิเลสหมด ไม่เกิดอีกเลย
การที่กิเลสเกิด เพราะเหตุว่า ยังมีกิเลส ถึงสะสม วันแล้ว
วันเล่า เป็นปัจจัยให้กิเลสเกิดบ่อยๆ มากขึ้น...

